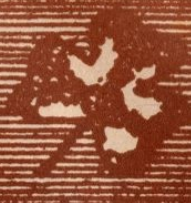

KEHTNA

ADMINISTRATSIOON, PÄEVI-AMETI-
ÜHINEU JA KOMBOMOLIKONTES

JUULI
1989

Laul Kehtna koolist

KARL PRAAKLI ALEKSANDER BLUMBERG

Juba koidikuaegadel, sajandi takka
meie vanemaid juhtisid haridusteel.
Sa olid küll noor, aga siis juba hakkas
kordkorralt sinus võrsuma vaprusemeel.

Refr.: Kehtna noor, sa tea üht:
nagu töös või nagu spordis,
nü ka õppimise stardis
olgu sirge sinu rüht!

Sinu pinkides istunud tublisid noori,
sulle kuulsust nad toonud on ajalooteel.
Sinu klassides õppinud kuulsusi suuri,
küllap meiegi hulgast neile lisandub veel.

Refr.: Kehtna noor ...

Saagu vilkuvast tulest nüüd leegitsev tõrvik,
et ta valgustaks helgelt me kuulsuse teed.
Meie südameid sütitä, nooruse lemmik,
siis sul kirgas ja uhke on tulevik eel!

Refr.: Kehtna noor ...

5. MÄRTSIL 1966

TOIVO NIINEMETS

Kehtna kooli ajalugu algab
1843. aastast. Seega on
slinmail kool tegutsenud 146
aastat. Milline on siis Keht-
na kooli tänane päev!

Õpetajaid on koolis 23. Staaži-
kaimad on neist Hilma Kaljula,
Leili Rennebaum ja Meeli Too-
me, kes kõik on üle 30 aasta
siin lapsi õpetanud. Mitmele
õpetajale on järjepideva tõhusa
töö eest omistatud aunimetused:
Öie Kabonenile haridustöö ees-
rindlane, Maie Kihleveldile õpe-
taja-metoodik, Sirje Priksile va-

nemõpetaja, Leili Rennebaumile
vanemõpetaja, Meeli Toomele
NSVL haridustöö eesrindlane.

Sel õppeaastal oli klassi-
komplekte 12 ja õppis 245
õpilast. See on kõigi seniste aastate
suurim õpilaste arv. Kool on
aastatega kasvanud olemasolevate
hoonete jaoks liiga suureks. Juba
mitukümmend aastat on räägitud
uue koolimaja vajalikkusest ja
selles suunas ka tegutsenud.
Kauaaegne direktor Aino Suviste
suutis asja nii kaugele ajada, et
ka rajoonis hakati kooli vajadust
uue hoone järele tõsiselt võtma.
Sel aastal peaski viimaks val-
mima uus koolimaja. Selle ehitab
Rapla KEK Kehtnasse staadioni
lähedusse männituka serva.

Uus maja õpilaste elukohas
saab pakkuda senistest paremaid
tingimusi õppetööks, samuti on
võimalik uusi ruume kasutada
laste õhtuseks tegevuseks.

Hoone annab koolile väli-
muse, sisu ja hinge aga
tema õpetajad ja õpilased. Kool
ei ela irdununa ühiskonnast. Kõik
ühiskonna toimuv leiab oma pee-
gelduse ka koolis, kus on praegu
samuti muutuste aeg. Kohus-
tuslik sunniviisiline ja igapähele
võrdsustatult jagatav haridus on
oma väärtuselt niivõrd devalvee-

runud, et selle taasväärtustamine
on kujunenud tõsiseks proble-
miks.

Kooli edasine areng peab vii-
ma enamale demokratiseerumise-
le. Selleks peavad olema valmis
nii õpetajad kui õpilased. Kuivõrd
suudavad praegused õpilased
näha ja arvestada oma elu ees-
märke, oma elu korraldamist
ilma otsesest sunnivahenditeta!
Oleme püüdnud koolis otseseid
käske ja keelde vähem anda, et
õpilane ei oleks ainult täitja,
vaid võimaluste piires ka otsus-
taja, et kooli lõpetades ei oleks
sellist suurt ja piiratud vabanemise
tunnet, mis siis muutunud tingimustes
meeletustele viiks. Vab-
badus peab lapsel juba koolis
tunnetatud olema. On vaja aktiivseid
osalejaid, mitte käsutäit-
jaid, tahtetuid kõrvalehülijaid ja
minnalaskjaid.

Igapäevatoos meenuvad
end pidevalt kooli mure-
lapsed, aga hoopis tuntavam osa
on neid õpilasi, kes hästi õpivad,
sageli iseennast ja oma võimeid
ületades. Neil jätkub alati aega
ka ringides tegutseda.

Kooli juures töötab III kategooria
lastekoor (juhendab Maiu
Kangur), üldtuntud on Rauno
Ilo fantsulaste saavutused. Tõsist

tööd teeb poistega maadlustreen-
ner Leon Reitsak, kelle töö
iseloomustab sisemine sund, siir-
ras soov edendada maadlust ja
tegelda lastega. Koolis ja a/ü.
klubi juures töötab veel teisigi
lasteringe. Kuigi neil puuduvad
nii väljapaistvad tegevustulemused,
tehakse ka neis palju tänu-
väärset tööd laste arendamisel.

Kehtna kool pole oma mu-
redes ükski. Sovhoostehnikum
on alati leidnud võimalusi
kooli abistada rahaliselt ja teha
vajalikud remonditööd, on osu-
tanud abi kasvatamise ja õpetamise
kiitsakohtade lahendamisel. Kuigi
kooli abistamine pole kohustuslik,
on see siiski üsna loomulik ja on
meeldiv, et seda abi Kehtnas loomulikuna võetakse.

Majandi, õpetajate, õpilaste ja
lastevanemate koostöös on kool
ikka edasi arenenud, suudetud
korras hoida kooli ümbrus ja
hooned, on lisandunud õppe- ja
tehnilisi vahendeid.

Kuigi praegused ruumid on
koolile kiitsaks jäänud ega suuda
kaugeltki pakkuda kõike vaja-
likku kaasajal, on koolimaja
armsaks ja koduseks saanud
paljudele õpilastele.

TOIVO NIINEMETS,
kooli direktor 1984. aastast

ÕPETAJAD 1988/89. ÕPPEAASTAL

Istuvad [vasakult]: algklassiõpetaja Piret Kallaste, õppealajuhataja Meeli Toome, ajaloo-, eesti keele ja kirjanduse õpetaja Aino Suviste, bioloogia-, geograafia-, keemiaõpetaja Made Laigar, muusikaõpetaja Maiu Kangur, algklassiõpetaja Aimi Allikmäe, vene keele õpetaja Oie Kabonen, pikapäevarühma kasvataja Ülle Raid, algklassiõpetaja Anne Reimann.

Seisavad [vasakult]: klassivälise töö organisaator Ulvi Koit, algklassiõpetaja Maie Kihlevalt, algklassiõpetaja Mall Niinemets, vene keele õpetaja Rauno Ilo, kehalise kasvatusõpetaja Maret Kesküla, direktor, füüsikaõpetaja Toivo Niinemets, matemaatikaõpetaja Ruth Kersna, majandusjuhataja, tööõpetuse õpetaja Toomas Kallaste, matemaatikaõpetaja Leili Rennebaum, algklassiõpetaja Hilma Kaljula ja inglise keele õpetaja Sirje-Mai Priks.

*** Tänavused lõpetajad ***

* INNA AUSMA	KATRIN TONISMAE
* NELE FALILEJEVA (kiitusega)	SANDER FALILEJEV
* KARIN GERRETZ	LEHO ILVES
* ELIKO LAIDNA	RAIN KRAUEN
* TIINA PÖLDMÄA	ROMEO KUPITS
* MARIKA SOODLA	TARVO SULG
* LIINA SPALLE	ALEKSANDER SORMUS
* URMA TAALBERG	ARDO SADE

Kilde kooli kroonikast

- 1843 asutati Kehtna vallakool (3 klassi). Esimest kirjatekust said lapsed vanas Kalbu körtsihoones, mis asus Koplitoa talu vastas üle tee. Praegu kasvavad seal kõrged kuused.
 - 1889 valmis teisel pool teed koolimaja, mille ehitas vald mõisa kingitud krundile.
 - 1919 — Kehtna-Kalbu 4klassiline rahvakool
 - 1922 — Kehtna 6klassiline algkool
 - 1929. aastal alustati uue koolihoone ehitamist. Maja valmis 1930. a. sügisel. Uus koolimaja õnnistati 1. mail 1931. Tolleaegse vallavalitsuse otsusega on määratud kooli aupäevaks 30. aprill.
 - 1944 — Kehtna 7kl. mittetäielik keskkool
 - 1951 — Kehtna 7a. kool
 - 1961 — Kehtna 8kl. kool
 - 1988 — Kehtna 9kl. kool
- Praegu kerkib Kehtna alevikus 9klassiline kool 540 õpilasele. Maja valmib 1989. aasta lõpuks.

Kehtna on olnud mulle elu- ja tööpaigaks 25 aastat. Kehtna on ilus koht. Arvan, et ilusaks muudab selle koha lossi

ümbrus ja park. Tunnen mingit sarnasust Kadrioru pargiga. Olen sündinud ja kasvanud Tallinnas. Armsaim koht lapsepõlves oli Kadriorg. Küllap selle sarnasuse tõttu on saanud Kehtna mulle lähedaseks ja koduseks.

Kodul on inimese elus täita tähtis osa. Kodu on see koht, kust inimene ammutab jõudu tööks ja eluks. Kodu all ma mõtlen mitte ainult kohta, vaid ka inimesi, kes kodu moodustavad. Turvaline kodu on suur väärtus.

Teiseks väärtuseks pean inimestevahelist rahulikkust ja sõbralikkust lävimist. Torkab silma laste omavaheline oelus. Koolil ja kogu ühiskonnal on siin vaja palju ära teha.

AINO SUVISTE,
ajalooõpetaja,
kooli direktor aastail 1953—1984

ENDEL TAMMSAAR,
vilistlane 1960. aastast

Endel töötab Kehtna STS kommunaalala vaneminsenerina. On kindla sõnaga mees, temale usaldatud mure on juba poolest saadik lahendatud. Kui töö tahab tegemist, jätab ta sageli kellale vaatamata. Endel pole kunagi keeldunud kooli abistamisest. Ta on kahe tubli lapse, Termo ja Merje, isa. Palju aastaid oli ta kooli lastevanemate komitee esimees. Enamik käesoleva lehe pilte on Endli tehtud. Peale muude tegemiste laulab ta Kehtna segakooris.

Ühiskonna tervendamist on õige alustada perekondliku kasvatamise tingimuste muutmisest. Muret teevad lapsed, kes oma kodus saavad funda ükskõiksust või isegi viha (!). Kool saab oma töö rajada vaid kodus loodud alusele. Teame seda, et kel on kindel tagala, sel on võiduks rohkem võimalusi. Meie tagala on perekond. Usun, et kooliuuendus annab peatselt perekondadele vallkuvõimalusi elu-sihtide seadmiseks laste huvide ja võimetest lähtuvalt.

MEELI TOOME,
õppealajuhataja,
algklassiõpetaja 1958. aastast

Minu lapsepõlves oli kool kohaks, kus sai tegelda toredate asjadega. Suure põnevusega ootasime laulu-, joonistamise ja võimlemise tunde. Millise hooga tegime ettevalmistusi klassiõhtuteks ja eriti koolipidudeks! Omblesime kostüüme ja joonistasime dekoratsioone — ikka ise oma õpetajate abiga.

Mida lugesime õpetajas oluliselt? Paraku mitte tema oskust oma ainet hästi anda, vaid tema võimet meid tegutsema panna, julgustada, toetada. Suurt lugupidamist äratas õpetaja, kes püüdis alati mõista ja siis alles rääkida. Kuidne reegel! Tema sõnadel oli kaalu ja mõju. Meile, tulevastele õpetajatele, andis ta kaasa töe: laps muutub paremaks ainult tegutsedes, head tehes. Headus areneb ainult headuse mõjul.

Kahjuks on tänapäeva koolis õpilane paljustki ilma jäänud.

Ta oli sunnitud kaasa tegema asju, mis pole meelepärased. Ka õpetajal pole meeldiv olla sunnitud rollis. On kujunenud olukord, kus mõistmisest jääb puudu nii õpilaste kui õpetajate hulgas. Kooliuuendamise eesmärgiks peab olema selle vastuolu lahendamine.

OIE KABONEN,
vene keele õpetaja

HELVE LIPP,
vilistlane 1958. aastast

Helve töötab Kehtna vanas laudas. Ta on Moskva üliõpilulise põllumajandusnäituse laureaat, hõbe- ja pronksmedali omanik. Oma parima töösaavutuse sai ta eelmisel aastal — üle 7000 kg baasilist piima igalt lehmal. Rajooni põllumajandustöötajad omistasid Helvele populaarseima lüpsja nimetuse.

Lõpetasin Kehtna 7klassilise kooli 1947. aastal. Seisin küsimuse ees, mis saab edasi! Minu lennus oli lõpetajaid 23: 8 poissi ja 15 tüdrukut. Paljudel minu klassiõdedel ja -vendadel oli siht selge — minna edasi õppima. Mina otsustasin esialgu koju jääda. Oli talude aeg. Isal emal oli majapidamistöodel abi vaja.

Siis tuli kolhoosiaeg. Isa valiti kolhoosi esimeheks, minul soovitati minna õppima Vigala aiandus-mesinduskooli. Viisingi paberid sinna sisse, käisin ka vastuvõtukomisjonis, kuid viimasel minutil võtsin dokumendid tagasi. Ei oskagi seda sammu millegagi põhjendada, vist ei olnud aiandustöökõks õiget kutsumust.

1950. aasta sügisel astusin Ravi põllumajandustehnikumi raamatupidamist õppima. Vahepeal läks sõjaväes, tehnikumi lõpetasin alles 1957. Esimeseks töökohaks sai Juuru masinatraktorijaam, ametiks revident-raamatupidaja kolhooside alal.

Olen õppinud kaheksa aastat koolis, kus nüüd töötan. Enamik praegusi õpetajaid on olnud ka minu õpetajad ja minu arvates suurem osa neist on jäänud endisteks. Nende nõudmised ja püüdlused tulevad sageli tütavad ette.

On suur vahe, kas olla õpilane või õpetaja. Kui õpilane võtab mõnda asja lihtsamalt ja kergemalt, jätab vahel midagi pooleli või tegemata, siis õpetaja sellist asja endale lubada ei saa.

Õpetaja ja õpilane võiksid vahetevahel suhelda vabamalt, sõbralikult vestelda, ka vaielda. Selle kaudu tuleb suurem vastastikune mõistmine ja usaldus. Halastus ja andeksandmine peaksid võlma koolis eluõiduse. Palju asju saab korda aiada vahel väikese nalja ja hea sõnaga.

Esimesed sammud kooliuuenduses on andnud õpetajale enam vabadusi tundide andmises, dokumentatsiooni pidamises. Hea on seegi, et õpilasi, kel puuduvad võimed või õppimistahe, ei pea keskkooli lõputunnistuse ni vedama. Koolielus profsente taga ei aeta. Kuivõrd otstarbekas on õpilast klassi kordama jätta või puuduliku hindega edasi viia, seda tuleb minu arvates otsustada individuaalsetest asjaoludest lähtudes.

Arvan, et meie kooli iseloomustab inimsõbralikkus ja pidev püüdlemine edasi parema poole, rahulolematu saavutatuga. Mõudikkus on ikka seotud sõbralikkusega, kuigi õpilased sellest kohe aru ei saa. Arusaamine sellest, mis koolis head oli, tuleb tavaliselt hiljem.

LEILI RENNEBAUM,
matemaatikaõpetaja 1951. aastast

Aasta pärast MTJ likvideeriti, mind taheti suunata samale tööle loodavasse rajooni põllumajandusinspektsiooni. Loobusin pakumisest, kuna pidev ringirändamine ja komanderingus olek oli ära tüüdanud. Pealegi oli plaan hakata naisemeheks.

Minu uueks töökohaks sai «Ühistöö» toimetuse. Seal töötasin viis aastat kirjandusliku kaastöölise, vastutava sekretäri ja fotokorrespondendi ametikohtadel. 1963. aasta märtsis hakati mulle peale käima, et hakkaksin trükkikoja direktoriks. Punnisin algul kõvasti vastu, kuid lõpuks jäid paritei ja valitsus peale. Põhjendasin küll, et ma pole endas leidnud ülemuse omadusi ega organiseerimisvõimeid. Seda ei võetud kuulda.

Nüüd on sellest möödas üle 26 aasta. Alul oli raske ja harjumatu küll. Trükkikoda oli mahaäänud ettevõtte. Seadsin esimeseks sihiks trükkikoja laiendamise. Selleks tuli juurde võtta uusi töölisi ja need välja õpetada. Suu-

renes toodangumaht, sest trükitöid vajati üha enam. Praegu töötab trükkikojas 30 inimest, neist mehi ainult 3.

Minult on küsitud, kuidas olen suutnud ühes ametis ja veel naistekollektiivis, nii kaua vastu pidada. Ei oskagi sellele küsimusele vastata. Arvan ühe põhjusena, et on jätkunud kannatlikkust inimesi ära kuulata ja mõista, vajaduse korral neid veenda. Muidugi ei tule seda teha nõudlikkuse vähendamise arvel. On tulnud ette juhtumeid, et närv viskab üle. Hiljem tuleb ikkagi leida tee, kuidas konflikt lahendada. Ei kujuta ette neid asutusi, kus alailma tülitsetakse ja kaevatakse üksteise peale. Sellisel juhul peab ka juhil viga küljes olema.

Kehtna kooli vilistlasena soovin, et tänavused lõpetajad oleksid tublid ja läheksid kõik edasi õppima. Elukutse valikuga võib vahel viltugi minna. Sellest pole viga, küll elu hiljem kõik paika paneb. Ameteid on igasuguseid

RAIVO SUVISTE,
vilistlane 1969. aastast

Käisin Valtu kooli kolmandas klassis, kui õpetaja Helgi Laipea hakkas lavastama O. Lutsu «Nukitsameest» ja minule anti Kusti osa. Koolitõe jätkus Kehtna koolis. Olin siis viiendas klassis, kui ka Kehtna koolis hakati õppima õpetaja Oie Maibergi juhtimisel «Nukitsameest». Mina sain jällegi Kusti osa. Olin väga rahul, et sain seda mängida.

Arvan, et Kusti osa on mõjutanud minu elukutsevalikut.

ja kõik need on vajalikud. Hinnatud on nii müürsepp kui traktorist, karjatalitaja kui kokk. Veel soovitan tänavaste lõpetajatele, et nad pärast õpinguid tuleksid kodumajandisse tagasi. On ju Kehtna tore paik ja majanduslaidase tootmisprofiiliga. Kellel on juhi omadusi, see ärgu hoidku neid vaka all. Tuleviku suveräänne Eesti vajab häid tootmisjuhte.

HEINO SALM,
vilistlane 1947. aastast

ÜLLE RAID,
pikapäevarühma kasvataja,
vilistlane 1984. aastast

Vaadates õpilaste tööd taidlusringides ja huvialaklubides, tuleb alati meelde oma kooliaeg. Meie oskusi kasutati paar korda aastas, nääri- ja kevadpidudel. Kahju, et siis polnud selliseid ringe nagu peotants, mis on kogu Kehtnale kuulsust toonud, deklamaatorite- ja näitering, maadlusringid, liikumisrühmad. Klubiõõtjad on kooliga tihedalt seotud õpilaste elu ja tegemiste kaudu, võtavad osa kooli üritustest. Igatsusega ootame meiega uue koolimaja valmimist Kehtnasse, et saaks mõne uue ringi tööle panna ja muud huvitavaid välja mõelda.

TIIT ILING,
vilistlane 1964. aastast

Õpilase ja õpetaja tõelisest koostööst koolis ei saa rääkida, sest suuremale osale õpilastest on kool kohaks, kus sunnitakse käima. Meie ühiskonnas pole haridus väärtustatud kui edasiviiv jõud. Olukord ei parane seni, kuni enamharitud töötajatele ei hakata suuremat palka maksta kui vähemharituile. Kallid õpilased ja vilistlased! Õppige keeli ja häid kombeid, need avavad teile mõnegi vajaliku ukse!

SIRJE PRIKS,
inglise keele õpetaja

Koolirõõm on see jõud, mis aitab nii õpetajal kui õpilasel vastu panna koolimuredele. Kolleeg Valve Laar on selle mõtte kenasti väljendanud värs-sides:

On koolirõõm kui kuldne
kukehari,
paehallil kivil harva puhkev
õis.
Rõõm ongi karmis koolielus
parim,
mis meile jääb, mis üle elab
kõik.

HILMA KALJULA,
algklassiõpetaja 1957. aastast

revisjonikomisjon. Töötati välja kodukord, määrati kindlaks liikmemaks, otsustati võtta kasutusele rinnamärk, laualipp ja pitsat. Organiseeriti laulukoor, näite-trupp ja orkester. Korraldati pidu-sid teelaua ja jalakeerutusega. Tehti ekskursioone mööda Eestit ja oma lähema ümbruse tundmaõp-pimiseks. Võeti vastu otsus teha igal aastal ühele parimale lõpe-tajale kingitus. Oli kavas muref-seda album, kuhu paigutada vi-listlaste pildid koos lühikese elulookirjeldusega. Vilistlaskogu loosungiks oli: «Ühendus olgu tugevuse alus».

Toreda ettevõtmise lõpetas karm sõda. Oleks vaja jätkata kunagi poolelijäänud vilistlasko-gu tegevust, et ühendada ja si-det pidada lõpetajate vahel, kor-raldada koosviibimisi, elustada vanu traditsioone, abistada oma kooli kollektiivil organiseerida suuremaid üritusi ning kaasa ai-dada maaelu ja küläühiskonna kultuuriliseks arendamiseks.

EEVI MAHONI,
vilistlane 1947. aastast

Õppisin aastail 1963—1970 Kehtna koolis. Edasi läksid õpingud Rapla keskkooli ja Tartu Riiklikku Ülikooli, mille majandusteaduskonna lõpetasin 1978 majandusküberneetika erialal. Pärast armeeteenistust asusin töö-le teadurina Saku maaviiljelus-instituudi majandusmatemaatika sektorisse. Käesoleva aasta sp-rillis kaitsesin Vilniuses, L... põllumajandusökonoomika Insti-tuudis oma kandidaadidissertatsi-ooni teemal «Diferentsiaalsete renditulude ümberjagamine». Abiellusin 1983. aastal. Mul on pojad Priit ja Peeter.

MARGUS TINITS,
vilistlane 1970. aastast

Kehtna algkooli vilistlaste koosolekul loodi 15. jaan. 1939 vilistlaskogu. Asufajaliikmed olid kooli juhataja August Saukas, õpetajad Evi Kivimaa (Põl-dar), Kaarel Sõmera ja vilistlased Lembit Sellenberg, Meida Räs-tas, Helmi Undriits ja Helmut Räs-tas. Moodustati 4liikmeline juha-tus: esimees August Saukas (hil-jem Helmi Undriits) ja 3liikmeline

● Rajooni V—XII klasside õpilaste omaloomingu-võistlusel äramärgitud töö ●

Minu Tess

MART REINOLA,
V a klassi õpilane

Oigemini küll on mu koera nimi Tesor, aga Tess on lihtsalt parem hääldata. 15. veebruari seisuga on ta kolm aastat, seitse kuud ja kolmeist päeva vana. Kollid (seda tõugu ta just ongi) on enamalt jaolt beežid; mustad ja hallid on haruldased. Meie lontu on nimelt must. Mitte et pesemata, ei, lihtsalt pigmendi sisaldus karoas on suurem kui pruunidel ja hallidel.

Tessi isapoolne sugupuul viib otse Londonisse, emapoolne vaid Alusse. Kuigi poolenisti «kodukootud», on ta harukordne. Kui koeral on pass, arvatakse, et ta on selle üle uhke. Meie Tess ei tee sellest väljagi. Arvatavasti ei tea ta, mis see pass on, ega oska uhkeldada. Teda on lausa võimatu eemale hoida poriloigust. «On ju lihtsalt võrreldamatu lakkuda loiguvett kui lüripida mingit solki, mida teie nimetate kraaniveekst!» näib ütlevat tema nägu pärast sellist «soolejahutust». Ega me seda pahaks panekski, kui varemed ei ahvatleks teda loigust läbi paterdama. Tal on nimelt eriline huvi vareste vastu. Kui mõni vaakuja lendab üle loigu, on meie kutsu kohe sabas ja kuna «aeg on raha», siis muudkui — otse!

Kui Tess pärast taolist «matka» läheb teleka juurde ja rapu-tab natuke, ei jää mul muud üle kui lapp tuua ja ekraan paar-kolm korda üle tõmmata.

Olen töötanud 6aastaste laste õpetajana kolm aastat. Töö- ja õppimistingimused Kehtna lasteaias on head. Lapsed on arengutasemelt ja silmaringilt väga erinevad. On isasid-emasid, kes reisivad koos lastega, nende laste silmaring on avar.

On ka lapsi, kes pole näinud kõiki koduloomi, ei tea, mis on raamatukogu, kuidas käituda tä-

naval või kaupluses, rääkimata teatrist. Teadmised ja arusaamad ei tule iseenesest, neid tuleb ka sõnades selgitada. Koolitöö käi-gus oleme püüdnud neid lünkli fasantada. Programmi omandamine on enamikule lastele jõu-kohane ja huvitav.

ANNE REIMANN,
6aastaste laste õpetaja
1986. aastast

Vastutav toimetaja ILLAR SUSI

Kehtna Sovhoostehnikumi infoleht

Toimetus: 202505 Rapla raj., Kehtna sjk., Kehtna ST tel. 75 280

Tasuta Trükiarv 1500 Tellimise nr. 2044 Maht 0,25 trükipoognat Rapla Trükikoda Rapla, Kalda t. 2